

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 192 (XXXVI) — Nr. 389

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 25 aprilie 2024

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 67 din 28 februarie 2023 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 alin. (11)— (13), (3) și (4), ale art. 5 alin. (3) și (31), ale art. 7 alin. (4) și (5) și ale art. 8 alin. (5) tezele a doua și a treia din Legea nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite, precum și a Legii nr. 52/2020 pentru modificarea și completarea Legii nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite, în ansamblul său.....	2–10
ORDONANȚE ȘI HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
39. — Ordonanță de urgență pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 159/2020 privind finanțarea întreprinderilor mici și mijlocii și domeniului HORECA pentru instalarea sistemelor de panouri fotovoltaice pentru producerea de energie electrică cu o putere instalată cuprinsă între 27 kWp și 100 kWp necesară consumului propriu și livrarea surplusului în Sistemul energetic național, precum și a stațiilor de reincărcare de minimum 22 kW pentru vehicule electrice și electrice hibrid plug-in, prin Programul de finanțare „ELECTRIC UP”.....	11–13
40. — Ordonanță de urgență pentru modificarea și completarea Legii-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice	14
442. — Hotărâre privind plata în avans a pensiilor și a altor drepturi prevăzute de legi speciale, aferente lunii mai 2024, din bugetul asigurărilor sociale de stat și din bugetul de stat.....	15

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 67

din 28 februarie 2023

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 alin. (1¹)—(1³), (3) și (4), ale art. 5 alin. (3) și (3¹), ale art. 7 alin. (4) și (5¹) și ale art. 8 alin. (5) tezele a doua și a treia din Legea nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite, precum și a Legii nr. 52/2020 pentru modificarea și completarea Legii nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite, în ansamblul său

Marian Enache	— președinte
Mihaela Ciochină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Laura-Iuliana Scântei	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Fabian Niculae	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ioan-Sorin-Daniel Chiriazii.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 52/2020 pentru modificarea și completarea Legii nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite, excepție ridicată de Raiffeisen Bank — S.A. din București în Dosarul nr. 9.238/320/2020/a1 al Judecătorei Târgu Mureș — Secția civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.631D/2020.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Președintele Curții dispune să se facă apelul și în dosarele nr. 1.902D/2020, nr. 1.904D/2020, nr. 2.057D/2020, nr. 2.396D/2020, nr. 161D/2021, nr. 389D/2021, nr. 393D/2021, nr. 415D/2021, nr. 439D/2021, nr. 625D/2021, nr. 687D/2021, nr. 962D/2021, nr. 1.032D/2021, nr. 1.145D/2021, nr. 1.309D/2021, nr. 1.413D/2021, nr. 1.454D/2021, nr. 1.605D/2021, nr. 1.609D/2021, nr. 1.632D/2021, nr. 1.634D/2021, nr. 1.645D/2021, nr. 1.687D/2021, nr. 1.785D/2021, nr. 1.821D/2021, nr. 2.092D/2021, nr. 2.098D/2021, nr. 2.257D/2021, nr. 2.331D/2021, nr. 2.464D/2021, nr. 2.584D/2021, nr. 2.745D/2021 și nr. 3.068D/2021, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a unor dispoziții din Legea nr. 77/2016 și a Legii nr. 52/2020, în ansamblul său, excepție ridicată de Raiffeisen Bank — S.A. din București în dosarele nr. 7.196/320/2020/a1, nr. 8.036/320/2020/a1 și nr. 14.133/320/2020/a1 ale Judecătorei Târgu Mureș — Secția civilă, în dosarele nr. 1.862/289/2020 și nr. 2.005/289/2020 ale Judecătorei Reghin, în Dosarul nr. 1.743/308/2020 al Judecătorei Sighișoara — Secția civilă, în Dosarul nr. 12.229/300/2020 al Judecătorei Sectorului 2 — Secția civilă, în Dosarul nr. 3.590/176/2020 al Judecătorei Alba Iulia, în dosarele nr. 18.515/301/2020, nr. 22.529/301/2020 și nr. 29.149/301/2020 ale Judecătorei Sectorului 3 București — Secția civilă, în Dosarul nr. 12.452/211/2020 al Judecătorei Cluj-Napoca — Secția civilă, în dosarele nr. 17.143/245/2020, nr. 18.251/245/2020, nr. 15.942/245/2020 și nr. 33.806/245/2020 ale Judecătorei Iași — Secția civilă, în Dosarul nr. 9.175/200/2020 al Judecătorei Buzău — Secția civilă, în dosarele nr. 13.048/197/2020 și nr. 267/197/2021

ale Judecătorei Brașov — Secția civilă, în dosarele nr. 8.600/1.748/2020 și nr. 9.265/1.748/2020 ale Judecătorei Cornetu — Secția civilă, în Dosarul nr. 17.789/302/2020 al Judecătorei Sectorului 5 București — Secția a II-a civilă, în Dosarul nr. 1.860/287/2020 al Judecătorei Râmnicu Sărat, în Dosarul nr. 27.387/212/2020 al Judecătorei Constanța — Secția civilă, în dosarele nr. 27.230/4/2020 și nr. 25.956/4/2020 ale Judecătorei Sectorului 4 București — Secția civilă, în dosarele nr. 17.768/281/2019 și nr. 19.861/281/2020 ale Judecătorei Ploiești, în Dosarul nr. 15.740/94/2020 al Judecătorei Buftea — Secția civilă, în Dosarul nr. 11.860/196/2020 al Judecătorei Brăila — Secția civilă, în Dosarul nr. 14.110/180/2020 al Judecătorei Bacău — Secția civilă, în Dosarul nr. 16.354/215/2020 al Judecătorei Craiova — Secția I civilă și în Dosarul nr. 4.516/328/2020 al Judecătorei Turda.

4. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

5. Având în vedere obiectul excepției de neconstituționalitate în dosarele mai sus menționate, Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor nr. 1.902D/2020, nr. 1.904D/2020, nr. 2.057D/2020, nr. 2.396D/2020, nr. 161D/2021, nr. 389D/2021, nr. 393D/2021, nr. 415D/2021, nr. 439D/2021, nr. 625D/2021, nr. 687D/2021, nr. 962D/2021, nr. 1.032D/2021, nr. 1.145D/2021, nr. 1.309D/2021, nr. 1.413D/2021, nr. 1.454D/2021, nr. 1.605D/2021, nr. 1.609D/2021, nr. 1.632D/2021, nr. 1.634D/2021, nr. 1.645D/2021, nr. 1.687D/2021, nr. 1.785D/2021, nr. 1.821D/2021, nr. 2.092D/2021, nr. 2.098D/2021, nr. 2.257D/2021, nr. 2.331D/2021, nr. 2.464D/2021, nr. 2.584D/2021, nr. 2.745D/2021 și nr. 3.068D/2021 la Dosarul nr. 1.631D/2020.

6. Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu conexarea dosarelor. Curtea, în temeiul dispozițiilor art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea dosarelor nr. 1.902D/2020, nr. 1.904D/2020, nr. 2.057D/2020, nr. 2.396D/2020, nr. 161D/2021, nr. 389D/2021, nr. 393D/2021, nr. 415D/2021, nr. 439D/2021, nr. 625D/2021, nr. 687D/2021, nr. 962D/2021, nr. 1.032D/2021, nr. 1.145D/2021, nr. 1.309D/2021, nr. 1.413D/2021, nr. 1.454D/2021, nr. 1.605D/2021, nr. 1.609D/2021, nr. 1.632D/2021, nr. 1.634D/2021, nr. 1.645D/2021, nr. 1.687D/2021, nr. 1.785D/2021, nr. 1.821D/2021, nr. 2.092D/2021, nr. 2.098D/2021, nr. 2.257D/2021, nr. 2.331D/2021, nr. 2.464D/2021, nr. 2.584D/2021, nr. 2.745D/2021 și nr. 3.068D/2021 la Dosarul nr. 1.631D/2020 care a fost primul înregistrat.

7. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate. Se arată că instanța de contencios constituțional s-a mai pronunțat asupra dispozițiilor legale criticate, menționându-se, în acest sens, Deciziile nr. 431 și nr. 432 din 17 iunie 2021.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

8. Prin Încheierea din 23 septembrie 2020, încheierile civile din 17 noiembrie 2020 și 22 decembrie 2020 și Încheierea din 27 mai 2021, pronunțate în dosarele nr. 9.238/320/2020/a1, nr. 7.196/320/2020/a1, nr. 8.036/320/2020/a1 și nr. 14.133/320/2020/a1, **Judecătoria Târgu Mureș — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 52/2020 pentru modificarea și completarea Legii nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite, în integralitatea sa**, excepție ridicată de Raiffeisen Bank — S.A. din București în dosare având ca obiect darea în plată (dosarele nr. 1.631D/2020, nr. 2.396D/2020, nr. 161D/2021 și nr. 2.092D/2021).

9. Prin încheierile din 21 octombrie 2020, pronunțate în dosarele nr. 1.862/289/2020 și nr. 2.005/289/2020, **Judecătoria Reghin a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 52/2020, în ansamblul său**, excepție ridicată de Raiffeisen Bank — S.A. din București în dosare având ca obiect darea în plată (dosarele nr. 1.902D/2020 și nr. 1.904D/2020).

10. Prin Încheierea din 21 septembrie 2020, pronunțată în Dosarul nr. 1.743/308/2020, **Judecătoria Sighișoara — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 52/2020, în ansamblul său**, excepție ridicată de Raiffeisen Bank — S.A. din București într-un dosar având ca obiect darea în plată (Dosarul nr. 2.057D/2020).

11. Prin Încheierea din 29 decembrie 2020, pronunțată în Dosarul nr. 12.229/300/2020, **Judecătoria Sectorului 2 București — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 52/2020**, excepție ridicată de Raiffeisen Bank — S.A. din București într-un dosar având ca obiect darea în plată (Dosarul nr. 389D/2021).

12. Prin Încheierea din 21 decembrie 2020, pronunțată în Dosarul nr. 3.590/176/2020, **Judecătoria Alba Iulia a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 52/2020**, excepție ridicată de Raiffeisen Bank — S.A. din București într-un dosar având ca obiect darea în plată (Dosarul nr. 393D/2021).

13. Prin Încheierea din 22 ianuarie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 18.515/301/2020, **Judecătoria Sectorului 3 București — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor articolului unic pct. 2, 3 și 5 din Legea nr. 52/2020, precum și a Legii nr. 52/2020 în ansamblul său**, excepție ridicată de Raiffeisen Bank — S.A. din București într-un dosar având ca obiect darea în plată (Dosarul nr. 415D/2021).

14. Prin încheierile din 4 februarie 2021 și 1 aprilie 2021, pronunțate în dosarele nr. 22.529/301/2020 și nr. 29.149/301/2020, **Judecătoria Sectorului 3 București — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 52/2020**, excepție ridicată de Raiffeisen Bank — S.A. din București în dosare având ca obiect darea în plată (dosarele nr. 625D/2021 și nr. 1.309D/2021).

15. Prin Încheierea din 21 ianuarie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 12.452/211/2020, **Judecătoria Cluj-Napoca — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 52/2020**, excepție ridicată de Raiffeisen Bank — S.A. din București într-un dosar având ca obiect darea în plată (Dosarul nr. 439D/2021).

16. Prin încheierile din 17 februarie 2021 și 17 martie 2021, pronunțate în dosarele nr. 17.143/245/2020 și nr. 18.251/245/2020, **Judecătoria Iași — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor articolului unic pct. 2 [cu referire la art. 4 alin. (1)¹—(1)³ din Legea nr. 77/2016], pct. 3 [cu referire la art. 4 alin. (3) și (4) din Legea nr. 77/2016] și pct. 8 [cu referire la art. 8 alin. (5) din Legea nr. 77/2016] din Legea nr. 52/2020, precum și a Legii nr. 52/2020, în ansamblul ei**, excepție ridicată de Raiffeisen Bank — S.A. din București în dosare având ca obiect darea în plată (dosarele nr. 687D/2021 și nr. 1.145D/2021).

17. Prin Încheierea din 16 aprilie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 15.942/245/2020, **Judecătoria Iași — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 52/2020, în ansamblul său**, excepție ridicată de Raiffeisen Bank — S.A. din București, într-un dosar având ca obiect darea în plată (Dosarul nr. 2.584D/2021).

18. Prin Încheierea din 29 iulie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 33.806/245/2020, **Judecătoria Iași — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 52/2020, în ansamblul său, precum și ale articolului unic pct. 2, 3 și 5 din aceeași lege**, excepție ridicată de Raiffeisen Bank — S.A. din București într-un dosar având ca obiect darea în plată (Dosarul nr. 2.745D/2021).

19. Prin Încheierea din 25 februarie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 9.175/200/2020, **Judecătoria Buzău — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 52/2020**, excepție ridicată de Raiffeisen Bank — S.A. din București într-un dosar având ca obiect darea în plată (Dosarul nr. 962D/2021).

20. Prin Încheierea din 18 martie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 13.048/197/2020, **Judecătoria Brașov — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 52/2020 în ansamblul său**, excepție ridicată de Raiffeisen Bank — S.A. din București într-un dosar având ca obiect darea în plată (Dosarul nr. 1.032D/2021).

21. Prin Încheierea din 7 iunie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 267/197/2021, **Judecătoria Brașov — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor articolului unic pct. 1 [cu referire la art. 4 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 77/2016], pct. 2 [cu referire la art. 4 alin. (1)¹ lit. a) și b), art. 1² și art. 1³ din Legea nr. 77/2016], pct. 3 [cu referire la art. 4 alin. (3) și (4) din Legea nr. 77/2016], pct. 4 [cu referire la art. 5 alin. (3) din Legea nr. 77/2016], pct. 5 [cu referire la art. 5 alin. (3)¹ din Legea nr. 77/2016], pct. 6 [cu referire la art. 7 alin. (4) din Legea nr. 77/2016 și pct. 7 [cu referire la art. 7 alin. (5)¹ din Legea nr. 77/2016] din Legea nr. 52/2020**, excepție ridicată de Raiffeisen Bank — S.A. din București într-un dosar având ca obiect darea în plată (Dosarul nr. 2.257D/2021).

22. Prin încheierile din 30 martie 2021 și 14 mai 2021, pronunțate în dosarele nr. 8.600/1.748/2020 și nr. 9.265/1.748/2020, **Judecătoria Cornetu — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a Legii nr. 52/2020, în ansamblul său, precum și, în particular, a dispozițiilor articolului unic pct. 2 [cu referire la art. 4 alin. (1)¹—(1)³ din Legea nr. 77/2016], pct. 3 [cu referire la art. 4 alin. (3) și (4) din Legea nr. 77/2016] și pct. 5 [cu referire la art. 5 alin. (3)¹ din Legea nr. 77/2016] din Legea nr. 52/2020**, excepție ridicată de Raiffeisen Bank — S.A. din București în dosare având ca obiect darea în plată (dosarele nr. 1.413D/2021 și nr. 1.821D/2021).

23. Prin Încheierea din 16 aprilie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 17.789/302/2020, **Judecătoria Sectorului 5 București — Secția a II-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor articolului unic pct. 2 [cu referire la art. 4 alin. (1¹)—(1³) din Legea nr. 77/2016], pct. 3 [cu referire la art. 4 alin. (3) și (4) din Legea nr. 77/2016] și pct. 5 [cu referire la art. 5 alin. (3¹) din Legea nr. 77/2016] din Legea nr. 52/2020**, excepție ridicată de Raiffeisen Bank — S.A. din București într-un dosar având ca obiect darea în plată (Dosarul nr. 1.454D/2021).

24. Prin Încheierea din 25 februarie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 1.860/287/2020, **Judecătoria Râmnicu Sărat a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a Legii nr. 52/2020**, excepție ridicată de Raiffeisen Bank — S.A. din București într-un dosar având ca obiect darea în plată (Dosarul nr. 1.605D/2021).

25. Prin Sentința civilă nr. 5.041 din 9 aprilie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 27.387/212/2020, **Judecătoria Constanța — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a Legii nr. 52/2020**, excepție ridicată de Raiffeisen Bank — S.A. din București într-un dosar având ca obiect darea în plată (Dosarul nr. 1.609D/2021).

26. Prin Sentința civilă nr. 3.657 din 19 martie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 27.230/4/2020, **Judecătoria Sectorului 4 București — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a articolului unic al Legii nr. 52/2020**, excepție ridicată de Raiffeisen Bank — S.A. din București într-un dosar având ca obiect darea în plată (Dosarul nr. 1.632D/2021).

27. Prin Sentința civilă nr. 3.656 din 19 martie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 25.956/4/2020, **Judecătoria Sectorului 4 București — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a punctelor 1—7 ale articolului unic al Legii nr. 52/2020**, excepție ridicată de Raiffeisen Bank — S.A. din București într-un dosar având ca obiect darea în plată (Dosarul nr. 1.634D/2021).

28. Prin încheierile din 11 februarie 2021 și 9 iunie 2021, pronunțate în dosarele nr. 17.768/281/2019 și nr. 19.861/281/2020, **Judecătoria Ploiești a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a Legii nr. 52/2020**, excepție ridicată de Raiffeisen Bank — S.A. din București în dosare având ca obiect darea în plată (dosarele nr. 1.645D/2021 și nr. 2.098D/2021).

29. Prin Încheierea din 30 martie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 15.740/94/2020, **Judecătoria Buftea — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a Legii nr. 52/2020**, excepție ridicată de Raiffeisen Bank — S.A. din București într-un dosar având ca obiect darea în plată (Dosarul nr. 1.687D/2021).

30. Prin Încheierea din 12 mai 2021, pronunțată în Dosarul nr. 11.860/196/2020, **Judecătoria Brăila — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a Legii nr. 52/2020**, excepție ridicată de Raiffeisen Bank — S.A. din București într-un dosar având ca obiect darea în plată (Dosarul nr. 1.785D/2021).

31. Prin Încheierea din 20 mai 2021, pronunțată în Dosarul nr. 14.110/180/2020, **Judecătoria Bacău — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a Legii nr. 52/2020**, excepție ridicată de Raiffeisen Bank — S.A. din București într-un dosar având ca obiect darea în plată (Dosarul nr. 2.331D/2021).

32. Prin Încheierea din 25 martie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 16.354/215/2020, **Judecătoria Craiova — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a articolului unic pct. 2, 3, 5 și 8 din Legea nr. 52/2020**, excepție ridicată de Raiffeisen Bank — S.A.

din București într-un dosar având ca obiect darea în plată (Dosarul nr. 2.464D/2021).

33. Prin Încheierea din 27 mai 2021, pronunțată în Dosarul nr. 4.516/328/2020, **Judecătoria Turda a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a Legii nr. 52/2020**, excepție ridicată de Raiffeisen Bank — S.A. din București într-un dosar având ca obiect darea în plată (Dosarul nr. 3.068D/2021).

34. **În motivarea excepției de neconstituționalitate se arată, în esență, că Legea nr. 52/2020 este antinomică ordinii juridice interne, dar și dreptului Uniunii Europene, astfel cum a fost acesta interpretat în jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene. De asemenea, se arată că Legea nr. 52/2020 încalcă principiul supremației Constituției, reglementarea contravenind flagrant dezlegărilor obligatorii ale Curții Constituționale date în deciziile anterior pronunțate în materia dării în plată.**

35. Legea nr. 52/2020 încalcă cerințele liberului acces la justiție și ale procesului echitabil, prezumând ca fiind absolut intervenită impreviziunea independent de situația concretă a executării contractului în discuție, suprimând așadar controlul judecătoresc asupra aplicării unei instituții eminate judiciare. Prin consacarea dreptului discreționar al debitorului de a modifica întinderea obligațiilor asumate prin contracte deja executate, precum și modalitatea concretă de executare a acestora, Legea nr. 52/2020 încalcă dreptul de proprietate al creditorilor, dreptul la profit și dreptul la menținerea *status-quo*-ului contractual al creditorilor.

36. Legea nr. 52/2020 nu instituie reguli necesare, nu a fost însoțită de studii de impact și prin măsurile sale neproporționale nu corespunde politicilor publice ale Uniunii Europene în domeniul protecției consumatorilor și încalcă drepturile creditorilor protejate convențional și constituțional. Autoritatea legislativă a transformat regulile de elaborare a actelor normative în norme inutile și abstracte ce pot fi încălcate ori de câte ori există voința politică de a le încălca. Aceste încălcări nu pot rămâne nesancționate.

37. Pct. 2 din Legea nr. 52/2020 cu referire la art. 4 alin. (1¹) și (1³) din Legea nr. 77/2016 și pct. 3 din Legea nr. 52/2020 cu referire la art. 4 alin. (3) din Legea nr. 77/2016 încalcă jurisprudența Curții Constituționale referitoare la prezumțiile absolute, ceea ce se traduce în nerespectarea art. 21 din Constituție privind accesul liber la justiție, încălcarea dreptului la un proces echitabil și a dispozițiilor art. 124 din Constituție.

38. Pct. 8 din Legea nr. 52/2020 cu referire la art. 8 alin. (5) din Legea nr. 77/2016 încalcă art. 44 și art. 147 alin. (4) din Constituție privind supremația Constituției, ca urmare a nerespectării exigențelor constituționale referitoare la relația dintre dreptul de proprietate și impreviziune, astfel cum a fost aceasta stabilită prin deciziile Curții Constituționale nr. 623 din 25 octombrie 2016 și nr. 731 din 6 noiembrie 2019, precum și art. 1 alin. (5) din Constituție privind securitatea juridică.

39. Pct. 3 din Legea nr. 52/2020 cu referire la art. 4 alin. (4) din Legea nr. 77/2016 încalcă art. 1 alin. (5) din Constituție în componenta sa privind calitatea legii și cea privind principiul securității juridice.

40. Pct. 5 din Legea nr. 52/2020 cu referire la art. 5 alin. (3¹) din Legea nr. 77/2016 încalcă art. 1 alin. (5) din Constituție în componenta sa privind calitatea legii și cea privind principiul securității juridice.

41. De asemenea, autoarea excepției mai menționează că Legea nr. 52/2020 încalcă drepturile și libertățile protejate constituțional cum ar fi libertatea economică și dreptul de proprietate. Împreună cu proprietatea privată, libertatea economică, inițiativa economică privată reprezintă fundamentul economiei de piață, al creșterii economice și al prosperității sociale (art. 45 din Constituție).

42. Modificarea/Reașezarea riscurilor asumate prin contract sau chiar modificarea prețului agreat de părți nu poate avea loc printr-o ingerință a legiuitorului în economia contractului. Astfel de modificări pot avea loc doar în ipotezele excepționale de rupere a echilibrului contractual și doar după verificarea prealabilă de către judecător, de la caz la caz, a nevoii de schimbare a câmpului de riscuri acceptate. Această nevoie se determină în raport cu fiecare contract în parte, prin cercetarea judecătorească atât a riscurilor acceptate în mod real de către părți, cât și a celor reputate ca fiind acceptate; pentru identificarea acestora din urmă judecătorul trebuie să verifice, în fiecare ipoteză de lucru, îndeplinirea de către profesionist a obligației de informare a consumatorului.

43. Legea nr. 52/2020 încalcă exigențele privind siguranța circuitului civil și previzibilitatea legii prin aceea că stabilește o procedură antinomică Codului civil. Legea nr. 52/2020 contravine caracterului excepțional al legislației consumeriste: normele analizate nu permit judecătorului verificarea întrunirii condițiilor pentru garantarea protecției de timp excepțional al consumatorilor.

44. **Judecătoria Târgu Mureș — Secția civilă** apreciază în Dosarul nr. 1.631D/2020 că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, iar în dosarele nr. 2.396D/2020, nr. 161D/2021 și nr. 2.092D/2021 că excepția de neconstituționalitate este întemeiată.

45. **Judecătoria Reghin** apreciază în dosarele nr. 1.902D/2020 și nr. 1.904D/2020 că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

46. **Judecătoria Sighișoara — Secția civilă** apreciază în Dosarul nr. 2.057D/2020 că excepția de neconstituționalitate este întemeiată.

47. **Judecătoria Alba Iulia — Secția civilă** apreciază în Dosarul nr. 393D/2020 că excepția de neconstituționalitate este întemeiată în parte.

48. **Judecătoria Sectorului 2 București — Secția civilă** apreciază în Dosarul nr. 389D/2021 că excepția de neconstituționalitate este întemeiată.

49. **Judecătoria Sectorului 3 București — Secția civilă** apreciază în Dosarul nr. 415D/2021 că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, iar în dosarele nr. 625D/2021 și nr. 1.309D/2021 că excepția de neconstituționalitate este întemeiată în parte.

50. **Judecătoria Cluj-Napoca — Secția civilă** apreciază în Dosarul nr. 439D/2021 că excepția de neconstituționalitate este întemeiată în parte.

51. **Judecătoria Iași — Secția civilă** apreciază în dosarele nr. 687D/2021 și nr. 1.145D/2021 că excepția de neconstituționalitate este întemeiată, iar în dosarele nr. 2.584D/2021 și nr. 2.745D/2021 că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

52. **Judecătoria Buzău — Secția civilă** apreciază în Dosarul nr. 962D/2021 că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

53. **Judecătoria Brașov — Secția civilă** apreciază în dosarele nr. 1.032D/2021 și nr. 2.257D/2021 că excepția de neconstituționalitate este întemeiată în parte.

54. **Judecătoria Cornetu** apreciază în Dosarul nr. 1.413D/2021 că excepția de neconstituționalitate este întemeiată, iar în Dosarul nr. 1.821D/2021 că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

55. **Judecătoria Sectorului 5 București — Secția a II-a civilă** apreciază în Dosarul nr. 1.454D/2021 că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

56. **Judecătoria Râmnicu Sărat** apreciază în Dosarul nr. 1.605D/2021 că excepția de neconstituționalitate este întemeiată.

57. **Judecătoria Constanța — Secția civilă** apreciază în Dosarul nr. 1.609D/2021 că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

58. **Judecătoria Sectorului 4 București — Secția civilă** apreciază în dosarele nr. 1.632D/2021 și nr. 1.634D/2021 că excepția de neconstituționalitate este întemeiată în parte.

59. **Judecătoria Ploiești** apreciază în Dosarul nr. 2.098D/2021 că excepția de neconstituționalitate este întemeiată, iar în Dosarul nr. 1.645D/2021, contrar dispozițiilor art. 29 alin. (4) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, nu și-a exprimat opinia asupra excepției de neconstituționalitate.

60. **Judecătoria Buftea — Secția civilă** apreciază în Dosarul nr. 1.687D/2021 că excepția de neconstituționalitate este întemeiată în parte.

61. **Judecătoria Brăila — Secția civilă** apreciază în Dosarul nr. 1.785D/2021 că excepția de neconstituționalitate este întemeiată.

62. **Judecătoria Bacău — Secția civilă** apreciază în Dosarul nr. 2.331D/2021 că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

63. **Judecătoria Craiova — Secția I civilă** apreciază în Dosarul nr. 2.464D/2021 că excepția de neconstituționalitate este întemeiată.

64. **Judecătoria Turda — Secția civilă** apreciază în Dosarul nr. 3.068D/2021 că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

65. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actele de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

66. **Guvernul** a comunicat punctul său de vedere în dosarele nr. 2.057D/2020 (având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 52/2020, în ansamblul său) și nr. 415D/2021 (având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor articolului unic pct. 2, 3 și 5 din Legea nr. 52/2020, precum și a Legii nr. 52/2020 în ansamblul său) apreciind că excepția de neconstituționalitate este întemeiată, prin prisma încălcării art. 1 alin. (5) și a art. 147 alin. (4) din Constituție, conducând la neconstituționalitatea legii, în ansamblul său, pentru lipsa avizului Băncii Naționale a României, respectiv la neconstituționalitatea soluțiilor normative cuprinse la articolul unic pct. 2, cu referire la art. 4 alin. (1¹) lit. b) și pct. 8 cu referire la art. 8 alin. (5) teza a doua din Legea nr. 52/2020. De asemenea, a apreciat că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, prin prisma încălcării dispozițiilor constituționale ale art. 1 alin. (4), ale art. 15 alin. (2), ale art. 51, ale art. 16, ale art. 21 alin. (3), ale art. 44, 45, 53, 126, 135, 136 alin. (5) și ale art. 148 și inadmisibilă față de criticile de neconstituționalitate, prin prisma încălcării dispozițiilor constituționale ale art. 11, ale art. 20 alin. (2), ale art. 57 și ale art. 124.

67. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actele de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

68. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

69. **Obiectul excepției de neconstituționalitate**, astfel cum rezultă din actele de sesizare, îl constituie prevederile Legii nr. 52/2020 pentru modificarea și completarea Legii nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 386 din 13 mai 2020, în ansamblul său, respectiv dispozițiile articolului unic pct. 1—8 din Legea nr. 52/2020. Având în vedere art. 62 din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 260 din 21 aprilie 2010, potrivit căruia „Dispozițiile de modificare și de completare se încorporează, de la data intrării lor în vigoare, în actul de bază, identificându-se cu acesta”, dar și voința reală a autoarei excepției de neconstituționalitate (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 775 din 7 noiembrie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.006 din 18 decembrie 2006; Decizia nr. 297 din 27 martie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 309 din 9 mai 2012; Decizia nr. 244 din 6 aprilie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 529 din 6 iulie 2017), Curtea va reține ca obiect al excepției de neconstituționalitate dispozițiile art. 4 alin. (11)—(13), (3) și (4), ale art. 5 alin. (3) și (3¹), ale art. 7 alin. (4) și (5¹) și ale art. 8 alin. (5) tezele a doua și a treia din Legea nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite, în ansamblul său, sub aspectul criticilor de neconstituționalitate extrinsecă. Textele legale criticate în mod punctual au următorul cuprins:

— Art. 4 alin. (11)—(13), (3) și (4) din Legea nr. 77/2016:

„(1) **Reprezintă impreviziune:**

a) pe durata executării contractului de credit, cursul de schimb valutar, aplicabil în vederea cumpărării monedei creditului, înregistrează la data transmiterii notificării de dare în plată o creștere de peste 52,6% față de data încheierii contractului de credit. În vederea calculării procentului de 52,6% se vor avea în vedere cursul publicat de Banca Națională a României la data transmiterii notificării de plată și cursul de schimb publicat de Banca Națională a României la data încheierii contractului de credit;

b) pe durata executării contractului de credit, obligația de plată lunară înregistrează o creștere de peste 50% ca urmare a majorării ratei de dobândă variabilă.

(12) În scopul aplicării prevederilor prezentei legi este necesară menținerea pragurilor valorice prevăzute la alin. (1) lit. a) și b) în ultimele 6 luni anterioare transmiterii notificării de dare în plată.

(13) **Prezumțiile prevăzute la alin. (11) au caracter absolut. Creditorul care formulează contestație, conform art. 7, are obligația de a dovedi omisiunea îndeplinirii condițiilor de admisibilitate a notificării de dare în plată, prevăzute la alin. (1) lit. a)—d).**

[...]

(3) **Impreviziunea este prezumată în favoarea consumatorului, care formulează o notificare în condițiile art. 5 sau art. 8 alin. (5).**

(4) **Echilibrarea și continuarea contractului de credit sunt prioritare. Încetarea contractului de credit va putea fi dispusă doar în cazul imposibilității vădite a continuării sale.”**

— Art. 5 alin. (3) și (3¹) din Legea nr. 77/2016: „(3) **Prima zi de convocare la notarul public nu poate fi stabilită la un termen mai scurt de 30 de zile libere și nici mai lung de 90 de zile, perioadă în care se suspendă orice plată către creditor, precum și orice procedură judiciară sau extrajudiciară demarată de un creditor sau de persoane care se subrogă în drepturile acestuia îndreptată împotriva consumatorului sau a bunurilor acestuia. Neprezentarea debitorului la termenele indicate în notificare echivalează cu renunțarea la notificarea de dare în plată și părțile vor fi repuse de drept în situația anterioară.**

(3¹) **Pe perioada notificării, precum și pe perioada soluționării cererilor prevăzute la art. 7 și 8, este interzisă înscrierea în Biroul de credit sau în alte baze de date negative cu privire la debitorii riscanți sau rău-platnici a debitorului care a efectuat notificarea prevăzută la art. 5 alin. (1), indiferent dacă înscrierea ar fi efectuată din inițiativa creditorului sau a unei autorități centrale sau locale. Dispozițiile prezentului alineat sunt aplicabile în mod corespunzător și persoanelor și procedurilor la care se referă art. 6 și, respectiv, art. 8 alin. (5).”;**

— Art. 7 alin. (4) și (5¹) din Legea nr. 77/2016: „(4) **Până la soluționarea definitivă a contestației formulate de creditor se menține suspendarea oricărei plăți către acesta, precum și a oricărei proceduri judiciare sau extrajudiciare demarate de creditor sau de persoanele care se subrogă în drepturile acestuia împotriva debitorului. De la data comunicării notificării de dare în plată, executările silită aflate în derulare, inclusiv popriri, se suspendă automat. [...]**

(5¹) **În cazul admiterii contestației creditorului prin hotărâre definitivă, penalitățile și orice daune-interese care ar rezulta din parcurgerea procedurii notificării prevăzute la art. 5 și 6 vor putea fi pretinse doar dacă creditorul contestator probează că debitorul a fost de rea-credință la depunerea notificării.”**

— Art. 8 alin. (5) tezele a doua și a treia din Legea nr. 77/2016: „(5) [...] **Se consideră că există impreviziune în cazul în care debitorul, care formulează notificare de dare în plată, a fost supus unei executări silită a imobilului ipotecat, dar este în continuare executat silit, prin poprire sau alte forme de executare silită, pentru datoria inițială și pentru accesoriile acesteia, neacoperite prin executarea silită a imobilului ipotecat. Dispozițiile art. 4 alin. (13) se aplică în mod corespunzător.”**

70. În opinia autoarei excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale reglementate de art. 1 alin. (3)—(5) privind principiul statului de drept, al separației puterilor în stat, al legalității, al calității legii și al securității juridice, art. 21 — **Accesul liber la justiție**, art. 44 — **Dreptul de proprietate privată**, art. 45 — **Libertatea economică**, art. 53 — **Restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți**, art. 124 alin. (1) privind înfiptuirea justiției, art. 135 — **Economia**, art. 147 alin. (4) privind efectele deciziilor Curții Constituționale și de art. 148 alin. (2) privind integrarea în Uniunea Europeană.

71. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că s-a mai pronunțat asupra constituționalității dispozițiilor art. 4 alin. (11)—(13), (3) și (4), ale art. 5 alin. (3) și (3¹), ale art. 7 alin. (4) și (5¹) și ale art. 8 alin. (5) tezele a doua și a treia din Legea nr. 77/2016, precum și asupra Legii nr. 52/2020, în ansamblul său, prin Decizia nr. 432 din 17 iunie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 905 din 21 septembrie 2021.

72. Cu privire la criticile de neconstituționalitate intrinseci formulate, Curtea a reținut că acestea vizează în mod principal, problema reglementării unor prezumții absolute de impreviziune. Pentru a determina dacă ele se plasează în sfera riscului supraadăugat al contractului de credit, trebuie să se aibă în

vedere criteriile consistenței valorice și persistenței temporale a fluctuației în sensul Deciziei nr. 731 din 6 noiembrie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 59 din 29 ianuarie 2020. Pe baza acestor criterii, legea analizată a fixat (i) consistența valorică a diferenței de curs valutar dintre valoarea monedei naționale și valoarea celei străine la un procent de 52,6% raportată la data contractării creditului și (ii) persistența temporală circumscrisă la o perioadă de 6 luni anterioare transmiterii notificării de dare în plată, perioadă în care diferența de curs valutar anterioară trebuie să se mențină.

73. Cu privire la consistența valorică a diferenței de curs valutar, s-a reținut că art. 4 alin. (11) lit. a) din Legea nr. 77/2016 reglementează o prezumție de impreviziune care valorifică o creștere a cursului valutar de peste 50%, ceea ce reprezintă o abatere de la obișnuitul unor fluctuații valutare. Curtea a subliniat că încheierea contractelor de credit în monedă străină implică un risc valutar, risc care nu se poate transforma *de plano* într-o cauză de încetare a utilității sociale a contractului de credit. Prin urmare, riscul valutar nu are valențe subiective, ci obiective, astfel că impreviziunea întemeiată pe acesta nu ține seama de tipul sau durata contractului de credit sau de percepția ulterioară sau în timp a debitorului/creditorului. Ceea ce contează este ca legea să prezume că un risc valutar de o anumită consistență nu a putut face obiectul *in concreto* al unei previzionări de către niciuna dintre părțile contractului, trecând dincolo de puterea de prevedere a acestora. Faptul că legiuitorul nu a reglementat în mod distinct diferențele de risc valutar care se constituie în cazuri de impreviziune în funcție de durata contractului de credit demonstrează că toate situațiile trebuie tratate cu aceeași unitate de măsură, evitându-se astfel eventuale situații de inegalitate între debitori/creditori, după caz. Mai mult, pentru a preveni astfel de situații, creditorii (profesioniștii) trebuie să fie diligenți și să stabilească în contractele de credit clauze prin care să evite intervenirea unui astfel de caz de impreviziune. Nu este rolul Curții Constituționale să clasifice contractele de credit în contracte pe durată scurtă, medie sau lungă, în funcție de care să stabilească un anumit regim juridic sub aspectul reținerii impreviziunii și astfel să impună ea însăși anumite praguri pentru consistența valorică a diferenței de curs valutar.

74. Cu privire la consistența temporală a diferenței de curs valutar, Curtea a reținut că menținerea pe o durată de 6 luni a diferenței de 52,6% dintre cursul actual și cel existent la data încheierii contractului de credit relevă un caracter constant, continuu, ireversibil al fluctuației, care nu este una temporară/circumstanțială/particulară. Nu este rolul Curții să stabilească dacă această perioadă trebuia să fie mai mare, ci doar să se asigure că este o perioadă rațională și care previne arbitrarul.

75. O altă chestiune invocată sub aspectul cerințelor de calitate a legii a fost aceea de stabilire a procentului care se subsumează riscului inerent și a celui care intră în registrul riscului supraadăugat. Această critică nu ține seama de conținutul normativ al textului analizat, care nu cuprinde vreo referire la un anumit procent care ar ține de riscul inerent, ci stabilește pur și simplu că, dacă se atinge o asemenea diferență valorică între cursul monedei străine de la momentul contractării creditului și cel de la momentul invocării impreviziunii, intervenirea impreviziunii este prezumată, iar debitorul are opțiunea de a da în plată imobilul ipotecat.

76. Criticile vizând situația creditelor reeșalonate/restructurate aduc în discuție o problemă de aplicare a legii. În cazul contractului prin care se modifică contractul inițial în sensul prelungirii termenului de plată (reeșalonarea), cauza

de impreviziune se raportează tot la data încheierii contractului de credit inițial, capitalul nefiind afectat, ci doar plata acestuia urmând a se realiza într-un interval temporal mai extins. În cazul creditelor deja restructurate, este o problemă distinctă în sensul că, (i) dacă principalul sumei de plată (capitalul) a format obiectul unei negocieri între părți, diminuându-se, invocarea acestei cauze de impreviziune devine posibilă numai prin raportare la această nouă dată și (ii) a fost stinsă obligația inițială prin încheierea în mod subsecvent a unui nou contract între debitor și creditor, ipoteză în care invocarea acestei cauze de impreviziune devine posibilă numai prin raportare la această nouă dată. Redimensionarea capitalului constituie o modificare esențială a contractului inițial încheiat, astfel că modificările contractuale care afectează capitalul produc efecte și în privința datei la care se raportează această cauză de impreviziune, data încheierii contractului de credit fiind data încheierii actului care „restructurează” capitalul.

77. Raportat la criticile de neconstituționalitate referitoare la faptul că instanțele naționale s-au pronunțat deseori cu privire la imposibilitatea calificării fluctuațiilor valutare drept caz de impreviziune, iar aceste constatări se bucură de autoritate de lucru judecat, Curtea a observat că, potrivit noului cadru normativ, fluctuațiile valutare de peste 52,6% reprezintă impreviziune, astfel că instanțele judecătorești nu mai au competența de a decide ele însele dacă sau în ce măsură fluctuația valutară poate fi calificată drept impreviziune. Întrucât legea a reglementat, printr-o definiție legală, o prezumție absolută de impreviziune, instanța judecătorească trebuie să o aplice în consecință. Totodată, autoritatea de lucru judecat a unei hotărâri judecătorești se raportează la norma aflată în vigoare, pe baza căreia a fost pronunțată, și nu împiedică modificarea acesteia. De altfel, în sistemul constituțional românesc, hotărârea judecătorească pronunțată de instanțele judecătorești ordinare nu constituie un izvor formal al dreptului. Prin urmare, noua reglementare nu încalcă exigențele de calitate a legii, din moment ce este comprehensibil faptul că se aplică și acelor contracte de credit în raport cu care, anterior intrării în vigoare a noii legi, instanțele judecătorești au considerat ca fiind întrunite condițiile impreviziunii sub imperiul vechii reglementări.

78. Prin urmare, Curtea a constatat că art. 4 alin. (11) lit. a), alin. (12) și (13) din Legea nr. 77/2016 nu încalcă art. 1 alin. (5), art. 44 și art. 147 alin. (4) din Constituție.

79. A doua prezumție reglementată valorifică creșterea obligației lunare de plată de peste 50% ca urmare a majorării ratei de dobândă variabilă. Întrucât obligația lunară de plată (rata lunară) constă din capital plus dobândă, rezultă că o creștere cu 50% a ratei lunare trebuie să fie determinată de creșterea dobânzii cu cel puțin același quantum procentual. Această prezumție valorifică în latura sa de consistență valorică două aspecte: ponderea dobânzii în cadrul obligației lunare de plată și, corelativ cu aceasta, creșterea cu minimum 50% a dobânzii, care duce la majorarea cu cel puțin 50% a ratei lunare. Aceasta este condiția de consistență valorică, în timp ce criteriul persistenței temporale este menținerea pe o durată de 6 luni consecutive a acestei situații. Raportarea se face la rata precedentă perioadei de 6 luni consecutive în care trebuie să se mențină această creștere. Nu este rolul Curții să stabilească dacă această fluctuație a valorii obligației lunare de plată determinată de creșterea dobânzii trebuia să fie de 50%—100%, ci doar să se asigure că este o fluctuație rațională luată în calcul și care previne arbitrarul. Or, cele de mai sus indică o abatere de

la riscul inerent contractului de credit. Prin urmare, art. 4 alin. (11) lit. b), alin. (12) și (13) din Legea nr. 77/2016 nu încalcă art. 1 alin. (5), art. 44 și art. 147 alin. (4) din Constituție.

80. Cu privire la criticile de neconstituționalitate aduse art. 4 alin. (4) din Legea nr. 77/2016 în raport cu art. 1 alin. (5) și art. 21 alin. (3) din Constituție, Curtea a arătat că, de principiu, o cauză întemeiată pe dispozițiile Legii nr. 77/2016 poate parcurge 4 faze (2 extrajudiciare și 2 judiciare), iar în cadrul acestei proceduri se interpune art. 4 alin. (4) din lege, care stabilește că *„Echilibrarea și continuarea contractului de credit sunt prioritare. Încetarea contractului de credit va putea fi dispusă doar în cazul imposibilității vădite a continuării sale”*. Curtea a reținut că întreaga procedură reglementată de Legea nr. 77/2016 include ideea de adaptare a contractului, astfel că fiecare fază a acestei proceduri implică aplicarea cu prioritate a soluției de adaptare a contractului în raport cu cea de încetare a acestuia. Astfel, în cele două faze extrajudiciare, cele două părți pot negocia atât adaptarea, cât și încetarea contractului de credit, iar, dacă se ajunge la un acord în acest sens, fără intervenția instanței, fie creditorul nu mai formulează contestația, fie debitorul nu mai formulează acțiunea în stingerea creanței, după caz. Optându-se pentru soluția adaptării contractului se ajunge la evitarea încetării contractului de credit prin darea în plată a bunului imobil ipotecat, ceea ce reprezintă o aplicare fidelă a art. 4 alin. (4) teza întâi din lege. Prin urmare, dacă art. 4 alin. (4) teza întâi din lege este o reglementare de principiu care privește relația dintre debitor și creditor, atrăgându-le atenția asupra necesității menținerii utilității sociale a contractului de credit, teza a doua aduce în discuție obligația instanței judecătorești de a aplica — în mod prioritar — soluția adaptării contractului.

81. Curtea a stabilit că atât debitorul, pe cale reconvențională în cadrul contestației, cât și creditorul, în cadrul acțiunii în stingerea creanței, pot formula cereri de adaptare a contractului de credit. Posibilitatea formulării unor astfel de cereri reconvenționale trebuie recunoscută în fiecare fază procesuală în parte întrucât, pe de o parte, evită multiplicarea corespunzătoare a cererilor formulate de debitor și creditor, astfel că partea nu mai trebuie să formuleze o nouă cerere de adaptare a contractului prin mijlocirea dreptului comun, iar, pe de altă parte, asigură egalitatea juridică între cele două părți. Prin urmare, ca o exigență a dreptului la un proces echitabil, prin aplicarea art. 4 alin. (4) din lege, cererea de adaptare a contractului poate fi formulată atât în contestație, cât și în acțiunea în stingerea obligației.

82. În ipoteza intervenirii acordului părților pentru adaptarea contractului în cursul fazelor judiciare, instanța judecătorească va dispune adaptarea acestuia. În schimb, în măsura în care nu se ajunge la un asemenea acord, va evalua dacă în cauză există o imposibilitate vădită a continuării contractului, încetarea acestuia dispunându-se doar în această situație. Stingerea obligațiilor izvorâte din contractul de credit ipotekar și transmiterea dreptului de proprietate către creditor echivalează cu încetarea contractului, însă art. 4 alin. (4) din lege stabilește că aceasta reprezintă o ultimă soluție aplicabilă în situația constatării impredictibilității, astfel că părțile trebuie să depună toate diligențele pentru menținerea utilității sociale a contractului, iar instanța judecătorească trebuie să urmărească, în mod firesc, continuarea contractului. De aceea, ca regulă, instanța trebuie să dispună adaptarea contractului de credit, cu excepția situației în care este demonstrată existența unei imposibilități vădite de continuare a acestuia. Această imposibilitate nu se analizează prin raportare la situația patrimonială a debitorului, pentru că nu există nicio relație între impredictibilitatea în contracte și situația financiară a debitorului, impredictibilitatea exprimând o tensiune

intracontractuală, și nu una personală, ce transcende cadrulul strict contractual. Prin urmare, sintagma *„imposibilitate vădită a continuării contractului de credit”* se raportează întotdeauna la drepturile și obligațiile rezultate din contractul de credit, instanța judecătorească neputând realiza un inventar al situației patrimoniale a debitorului pentru a decide adaptarea sau încetarea contractului.

83. În deciziile sale cu privire la Legea nr. 77/2016, Curtea a trebuit ea însăși să delimiteze impredictibilitatea de situația patrimonială actuală a debitorului (spre exemplu, Decizia nr. 415 din 19 iunie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 781 din 12 septembrie 2018), tocmai pentru că, în mod greșit, instanțele judecătorești analizau și administrau un probatoriu pentru a determina situația materială a debitorului în vederea stabilirii unei afectări a echilibrului contractual, considerând că în acest mod se evaluează starea de impredictibilitate a contractului de credit. Or, echilibrul contractual în ipoteza contractului de credit nu se determină prin raportare la întregul patrimoniu al debitorului sau la posibilitățile sale financiare de rambursare a împrumutului, ci prin raportare strictă la conținutul clauzelor contractuale. Astfel, materializarea riscului supraadăugat are un efect direct asupra acestor clauze și, în consecință, generează în mod automat dezechilibrul contractual (Decizia nr. 731 din 6 noiembrie 2019, paragraful 51). Prin urmare, odată constatată impredictibilitatea potrivit conținutului matematic al art. 4 alin. (11)—(3) din Legea nr. 77/2016, instanța judecătorească poate dispune adaptarea contractului de credit. În măsura în care executarea contractului este excesiv de oneroasă sub aspectul drepturilor și obligațiilor derivând din chiar prevederile sale, acesta își pierde utilitatea socială, fiind, așadar, imposibilă/irațională continuarea sa; în acest caz, instanța va dispune stingerea obligațiilor izvorâte din contractul de credit ipotekar și transmiterea dreptului de proprietate către creditor.

84. Având în vedere cele expuse, Curtea a constatat că art. 4 alin. (4) din Legea nr. 77/2016 nu încalcă cerințele de calitate a legii prevăzute de art. 1 alin. (5) din Constituție, întrucât stabilește în mod clar că soluția adaptării contractului este prioritară încetării acestuia prin darea în plată a imobilului ipotecat, iar, pentru a dispune una dintre cele două soluții, oferă instanței judecătorești un criteriu rațional, și anume aprecierea posibilității continuării executării contractului de credit prin raportare strict la prestațiile la care părțile s-au obligat. Totodată, textul criticat nu încalcă art. 21 alin. (3) din Constituție pentru că atât debitorul, cât și creditorul în faze procesuale distincte pot formula cereri de adaptare a contractului. Prin urmare, art. 4 alin. (4) din Legea nr. 77/2016 nu încalcă art. 1 alin. (5) și art. 21 alin. (3) din Constituție.

85. Cu privire la criticile aduse art. 5 alin. (3) și art. 7 alin. (4) din Legea nr. 77/2016, Curtea a reiterat jurisprudența sa în materie, potrivit căreia suspendarea de drept operată prin textele de lege criticate este proporțională cu scopul legitim urmărit. Cu privire la art. 7 alin. (4) teza a doua din lege, Curtea a constatat că acest text este unul precizator, fără ca ipoteza sa normativă să dubleze art. 7 alin. (4) teza întâi din lege. Astfel, suspendarea executării silite, inclusiv a popririi, era deja prevăzută chiar de art. 7 alin. (4) din Legea nr. 77/2016, în forma sa inițială. Prin urmare, art. 7 alin. (4) teza a doua din lege nu încalcă art. 1 alin. (5) din Constituție în componenta sa privind calitatea legii. În aceste condiții, art. 5 alin. (3¹) din Legea nr. 77/2016 nu este decât o consecință firească a art. 5 alin. (3), a art. 7 alin. (4) și art. 8 alin. (3) din lege, faptul depunerii notificării și al desfășurării procedurilor judiciare consecutive acesteia neputând antrena înscrierea debitorului în Biroul de

credit sau în alte baze de date negative cu privire la debitorii riscanți sau rău-platnici. Curtea a subliniat că textul criticat este unul de strictă interpretare, care se referă la datoria/penalitățile rezultate din contractul de credit supus notificării, și nu din alte acte/fapte juridice ale debitorului străine acestui contract. Având în vedere cele expuse, art. 5 alin. (3) și (3¹) și art. 7 alin. (4) din Legea nr. 77/2016 nu încalcă art. 44 și art. 147 alin. (4) din Constituție.

86. Cu privire la criticile de neconstituționalitate aduse art. 7 alin. (5¹) din Legea nr. 77/2016 în raport cu art. 44 și art. 147 alin. (4) din Constituție, Curtea a observat că acest text a fost introdus prin Legea nr. 52/2020 și a format obiectul controlului *a priori* de constituționalitate prin Decizia nr. 731 din 6 noiembrie 2019, paragrafele 114—116, fiind constatat neconstituțional, însă legiuitorul l-a pus de acord în exigențele stabilite prin decizia anterioară a Curții Constituționale. Redactarea actuală diferă în mod esențial de cea constatată ca fiind neconstituțională, dispoziția legală criticată fiind pusă în acord cu decizia Curții Constituționale. Noua reglementare se circumscrie ipotezei admiterii contestației și se referă exclusiv la penalitățile și daunele-interese care ar rezulta din parcurgerea procedurii notificării, nu și la rata plătită de debitor. Astfel, dacă se probează că debitorul a fost de rea-credință, acesta datorează, în ipoteza admiterii contestației, pe lângă rată (capital și dobândă), penalități și daune-interese; în schimb, dacă a fost de bună-credință, va datora doar rata (capital și dobândă). Având în vedere cele expuse, art. 7 alin. (5¹) din Legea nr. 77/2016 nu încalcă art. 44 și art. 147 alin. (4) din Constituție.

87. Cu privire la art. 148 alin. (2) din Constituție, prin Decizia nr. 668 din 18 mai 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 487 din 8 iulie 2011, Curtea Constituțională a statuat că folosirea unei norme de drept european în cadrul controlului de constituționalitate ca normă interpusă celei de referință implică îndeplinirea unor condiții cumulative: pe de o parte, această normă să fie suficient de clară, precisă și neechivocă prin ea însăși sau înțelesul acesteia să fi fost stabilit în mod clar, precis și neechivoc de Curtea de Justiție a Uniunii Europene și, pe de altă parte, norma trebuie să se circumscrie unui anumit nivel de relevanță constituțională, astfel încât conținutul său normativ să susțină posibila încălcare, de către legea națională, a Constituției — unica normă directă de referință în cadrul controlului de constituționalitate. Într-o atare ipoteză, demersul Curții Constituționale este distinct de simpla aplicare și interpretare a legii, competență ce aparține instanțelor judecătorești și autorităților administrative, sau de eventualele chestiuni ce țin de politica legislativă promovată de Parlament sau Guvern, după caz. Prin prisma condițiilor cumulative enunțate, rămâne la aprecierea Curții Constituționale aplicarea, în cadrul controlului de constituționalitate, a hotărârilor Curții de Justiție a Uniunii Europene sau formularea de către ea însăși a unor întrebări preliminare în vederea stabilirii conținutului normei europene. O atare atitudine ține de cooperarea dintre instanța constituțională națională și cea europeană, precum și de dialogul judiciar dintre acestea, fără a se aduce în discuție aspecte ce țin de stabilirea unor ierarhii între aceste instanțe. În cauză, ținând cont că impreviziunea este o instituție esențialmente de drept civil, dispozițiile art. 148 alin. (2) din Constituție nu au incidență în cauză.

88. Referitor la studiile de impact, prin Decizia nr. 650 din 25 octombrie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 97 din 7 februarie 2019, paragraful 245, Curtea a statuat că art. 30 din Legea nr. 24/2000 nu are valoare constituțională și nu poate constitui normă de referință în cadrul controlului de constituționalitate.

89. În aceste condiții, pentru toate considerentele de mai sus, nu se poate reține încălcarea prevederilor constituționale și convenționale invocate.

90. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să modifice jurisprudența mai sus invocată, atât soluția, cât și considerentele deciziilor menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

91. De asemenea, Curtea mai reține că art. 8 alin. (5) tezele a doua și a treia din Legea nr. 77/2016 au fost constatate ca fiind neconstituționale prin Decizia nr. 432 din 17 iunie 2021, precitată, motivat de faptul că nu respectă deciziile anterioare ale Curții Constituționale (Decizia nr. 623 din 25 octombrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 53 din 18 ianuarie 2017, și Decizia nr. 731 din 6 noiembrie 2019, precitată), fiind astfel contrare art. 147 alin. (4) din Constituție prin raportare la art. 1 alin. (5) și art. 44 din Constituție.

92. Pentru a ajunge la această soluție, Curtea a reținut că prezumția legală absolută instituită vizează debitorul împotriva căruia s-a derulat și s-a finalizat o procedură de executare silită, prin vânzarea imobilului cu destinație de locuință, și împotriva căruia se continuă executarea, având ca debit un rest neacoperit ca urmare a vânzării realizate. O asemenea măsură reprezintă o ingerință a statului în dreptul de proprietate privată al creditorului, iar limitarea creanței anterioare numai la valoarea bunului ipotecat, pe motiv că acesta a fost executat silit, aspect căruia i se dă eficiența unei situații de impreviziune, fără ca aceasta să fie una reală și efectivă, nu relevă existența unui scop legitim al ingerinței, constituindu-se mai degrabă într-o măsură socială sau care valorifică o condiție potestativă simplă din partea debitorului, cu consecința privării de proprietate a creditorului asupra unei părți din creanța sa. Prin urmare, aceasta, în realitate, reprezintă o cauză de limitare a răspunderii contractuale a debitorului ce împiedică executarea contractului de credit, în funcție de voința debitorului. Practic, o circumstanță personală, fără legătură cu clauzele contractului, este convertită într-un caz de impreviziune.

93. Curtea a mai reținut că art. 8 alin. (5) teza a doua din Legea nr. 77/2016 cuprinde un element de procedură și unul de drept substanțial. Cel de procedură privește faptul că debitorul care apelează la procedura reglementată de art. 8 alin. (5) din Legea nr. 77/2016 nu o poate face direct, ci prin depunerea unei notificări conform art. 5 alin. (1) din aceeași lege. Această reglementare procedurală reprezintă o transpunere în plan normativ a paragrafului 44 din Decizia nr. 95 din 28 februarie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 656 din 9 august 2017. În schimb, reglementarea de drept substanțial, și anume prezumția absolută a impreviziunii în ipoteza în care debitorul a fost supus unei executări silite a imobilului ipotecat, dar este în continuare executat silit pentru datoria inițială și pentru accesoriile acesteia, neacoperite prin executarea silită a imobilului ipotecat, conservă elementele de neconstituționalitate reținute în Decizia nr. 731 din 6 noiembrie 2019, afectând art. 8 alin. (5) teza a doua din Legea nr. 77/2016. În concepția Deciziei nr. 731 din 6 noiembrie 2019, reținerea impreviziunii pentru un creditor aflat în situația descrisă parcurge etapa notificării, a contestației la notificare, a încheierii actului de dare în plată și, în caz de neconformare a creditorului, etapa de stingere a datoriei izvorâte din contractul de credit. Prin urmare, pentru etapa notificării, ipotezele de impreviziune sunt reglementate de art. 4 alin. (11)—(13) din lege, acestora neputându-le fi alăturată o nouă ipoteză care vizează o eventuală consecință a impreviziunii (faptul că bunul imobil

ipotecat a fost executat și că executarea continuă pentru că datoria inițială/accesoriile acesteia nu a/au fost acoperită/acoperite). Așadar, chiar dacă bunul imobil ipotecat a fost vândut la licitație publică, iar executarea silită continuă, debitorul trebuie să se încadreze în ipotezele de impreviziune prevăzute de art. 4 alin. (11)—(13) din lege pentru a putea solicita stingerea datoriei. În condițiile constatării neconstituționalității tezei a doua, Curtea a constatat și neconstituționalitatea tezei a treia pentru că aceasta devine restrictivă și poate relativiza întreaga procedură prin introducerea unui dubiu, respectiv acela că numai art. 4 alin. (13) se aplică în mod corespunzător, nu și celelalte dispoziții cuprinse în art. 4. Rezultă că, în ipoteza art. 8 alin. (5) din Legea nr. 77/2016, pentru a se reține incidența impreviziunii, devin incidente prevederile art. 4 alin. (1) lit. e) și alin. (11)—(13) din aceeași lege.

94. Prin urmare, raportat la cauza de față, având în vedere soluția de neconstituționalitate, precum și data sesizării Curții Constituționale, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 alin. (5) tezele a doua și a treia din Legea nr. 77/2016 urmează a fi respinsă ca devenită inadmisibilă.

95. Desigur, revine instanțelor de judecată competența de a stabili cadrul procesual în care se soluționează litigiul dedus judecătii, în funcție de stadiul derulării contractului de credit și de data încheierii acestuia, aplicând în mod corespunzător dispozițiile legale specifice fiecărei faze procesuale în parte, împreună cu jurisprudența Curții Constituționale asociată acestora (a se vedea, *mutatis mutandis*, Decizia nr. 39 din 30 ianuarie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 772 din 7 septembrie 2018, paragraful 256).

96. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca devenită inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 alin. (5) tezele a doua și a treia din Legea nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite, excepție ridicată de Raiffeisen Bank — S.A. din București în dosarele nr. 9.238/320/2020/a1, nr. 7.196/320/2020/a1, nr. 8.036/320/2020/a1 și nr. 14.133/320/2020/a1 ale Judecătorei Târgu Mureș — Secția civilă, în dosarele nr. 1.862/289/2020 și nr. 2.005/289/2020 ale Judecătorei Reghin, în Dosarul nr. 1.743/308/2020 al Judecătorei Sighișoara — Secția civilă, în Dosarul nr. 12.229/300/2020 al Judecătorei Sectorului 2 București — Secția civilă, în Dosarul nr. 3.590/176/2020 al Judecătorei Alba Iulia, în dosarele nr. 18.515/301/2020, nr. 22.529/301/2020 și nr. 29.149/301/2020 ale Judecătorei Sectorului 3 București — Secția civilă, în Dosarul nr. 12.452/211/2020 al Judecătorei Cluj-Napoca — Secția civilă, în dosarele nr. 17.143/245/2020, nr. 18.251/245/2020, nr. 15.942/245/2020 și nr. 33.806/245/2020 ale Judecătorei Iași — Secția civilă, în Dosarul nr. 9.175/200/2020 al Judecătorei Buzău — Secția civilă, în dosarele nr. 13.048/197/2020, nr. 267/197/2021 ale Judecătorei Brașov — Secția civilă, în dosarele nr. 8.600/1.748/2020 și nr. 9.265/1.748/2020 ale Judecătorei Cornetu — Secția civilă, în Dosarul nr. 17.789/302/2020 al Judecătorei Sectorului 5 București — Secția a II-a civilă, în Dosarul nr. 1.860/287/2020 al Judecătorei Râmnicu Sărat, în Dosarul nr. 27.387/212/2020 al Judecătorei Constanța — Secția civilă, în dosarele nr. 27.230/4/2020 și nr. 25.956/4/2020 ale Judecătorei Sectorului 4 București — Secția civilă, în dosarele nr. 17.768/281/2019 și nr. 19.861/281/2020 ale Judecătorei Ploiești, în Dosarul nr. 15.740/94/2020 al Judecătorei Buftea — Secția civilă, în Dosarul nr. 11.860/196/2020 al Judecătorei Brăila — Secția civilă, în Dosarul nr. 14.110/180/2020 al Judecătorei Bacău — Secția civilă, în Dosarul nr. 16.354/215/2020 al Judecătorei Craiova — Secția I civilă și în Dosarul nr. 4.516/328/2020 al Judecătorei Turda.

2. Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de aceeași autoare în aceleași dosare ale aceluiași instanțe și constată că dispozițiile art. 4 alin. (11)—(13), (3) și (4), ale art. 5 alin. (3) și (3¹) și ale art. 7 alin. (4) și (5¹) din Legea nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite, precum și Legea nr. 52/2020 pentru modificarea și completarea Legii nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite, în ansamblul său, sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătorei Târgu Mureș — Secția civilă, Judecătorei Reghin, Judecătorei Sighișoara — Secția civilă, Judecătorei Sectorului 2 București — Secția civilă, Judecătorei Alba Iulia — Secția civilă, Judecătorei Sectorului 3 București — Secția civilă, Judecătorei Cluj-Napoca — Secția civilă, Judecătorei Iași — Secția civilă, Judecătorei Buzău — Secția civilă, Judecătorei Brașov — Secția civilă, Judecătorei Cornetu — Secția civilă, Judecătorei Sectorului 5 București — Secția a II-a civilă, Judecătorei Râmnicu Sărat, Judecătorei Constanța — Secția civilă, Judecătoria Sectorului 4 București — Secția civilă, Judecătorei Ploiești, Judecătorei Buftea — Secția civilă, Judecătorei Brăila — Secția civilă, Judecătorei Bacău — Secția civilă, Judecătorei Craiova — Secția I civilă și Judecătorei Turda — Secția civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 28 februarie 2023.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
MARIAN ENACHE

Magistrat-asistent,
Fabian Niculae

ORDONANȚE ȘI HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ

pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 159/2020 privind finanțarea întreprinderilor mici și mijlocii și domeniului HORECA

pentru instalarea sistemelor de panouri fotovoltaice pentru producerea de energie electrică cu o putere instalată cuprinsă între 27 kWp și 100 kWp necesară consumului propriu și livrarea surplusului în Sistemul energetic național, precum și a stațiilor de reîncărcare de minimum 22 kW pentru vehicule electrice și electrice hibrid plug-in, prin Programul de finanțare „ELECTRIC UP”

Luând în considerare necesitatea adoptării unor măsuri de natură economico-financiară reprezentând acțiuni esențiale pentru atenuarea impactului negativ al creșterii prețurilor la energie asupra activității întreprinderilor mici și mijlocii și a operatorilor economici care activează în domeniul HORECA, necesitatea și oportunitatea dezvoltării sectorului energiei din surse regenerabile și creșterea eficienței energetice, dezvoltării infrastructurii pentru vehiculele de transport rutier nepoluant din punct de vedere energetic, este benefică acordarea unui sprijin prin finanțarea proiectelor de investiții pentru instalarea sistemelor de panouri fotovoltaice pentru producerea de energie electrică în vederea asigurării consumului propriu, a stațiilor de reîncărcare pentru vehicule electrice și electrice hibrid plug-in și a sistemului alternativ de încălzire/răcire.

Având în vedere Programul de guvernare în care sunt prevăzute granturi și programe de sprijin cu finanțare din fonduri de la bugetul de stat, care au ca obiectiv finanțarea nevoilor de investiții ale operatorilor economici, precum și inițiativa Ministerului Energiei de a finanța proiecte de investiții în dezvoltarea capacității de producere și utilizare a energiei electrice din surse regenerabile, ținând cont de următoarele aspecte:

— decalarea implementării primului ciclu de finanțare al Programului „ELECTRIC UP” are impact negativ în continuarea ciclurilor următoare ale programului, astfel cum au fost aprobate prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 159/2020 privind finanțarea întreprinderilor mici și mijlocii și domeniului HORECA pentru instalarea sistemelor de panouri fotovoltaice pentru producerea de energie electrică cu o putere instalată cuprinsă între 27 kWp și 100 kWp necesară consumului propriu și livrarea surplusului în Sistemul energetic național, precum și a stațiilor de reîncărcare de minimum 22 kW pentru vehicule electrice și electrice hibrid plug-in, prin Programul de finanțare „ELECTRIC UP”, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 12/2022;

— nepromovarea cu caracter de urgență a prezentului act normativ are drept consecință imposibilitatea continuării Programului de finanțare, ceea ce ar conduce la neîndeplinirea obiectivelor principale ale României în ceea ce privește dezvoltarea producerii și utilizării energiei electrice din surse regenerabile, precum și dezvoltarea electromobilității, reducerea gazelor cu efect de seră și creșterea eficienței energetice;

— situația neadoptării măsurilor propuse prin prezenta ordonanță de urgență a Guvernului va genera blocaje în implementarea ciclului 2 al Programului de finanțare „ELECTRIC UP”, ineficiență și pierderi, precum și afectarea în continuare a activității antreprenorilor din România care se confruntă cu imposibilitatea desfășurării activității economice cu impact direct asupra resursei umane, pe fondul lipsei de finanțare dedicată programelor de investiții;

— situația economică actuală impune luarea unor măsuri care să vizeze susținerea mediului antreprenorial, în cadrul unui program de interes public, pentru compensarea unor pierderi de capital financiar și de resurse umane;

— necesitatea atingerii obiectivelor asumate de România privind reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră, dezvoltarea capacității de producere și utilizare a energiei electrice din surse regenerabile, creșterea eficienței energetice, dezvoltarea electromobilității și a transportului ecologic, precum și creșterea gradului de utilizare a energiei din surse regenerabile în încălzire și răcire,

cu scopul asigurării unor măsuri de natură economico-financiară, reprezentând acțiuni esențiale prin facilitarea instrumentelor de finanțare disponibile la nivel național,

având în vedere decalarea perioadei de implementare a ciclului 1 al Programului de finanțare „ELECTRIC UP”, aprobat prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 159/2020, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 12/2022, și inițierea unui nou ciclu de finanțare, este necesară modificarea în regim de urgență a unor termene și condiții prin promovarea prezentei ordonanțe de urgență a Guvernului, în vederea deschiderii unui nou apel de finanțare, respectiv a ciclului 2 al programului „ELECTRIC UP”.

În considerarea faptului că elementele de mai sus se constituie într-o situație de urgență a cărei reglementare nu poate fi amânată,

în temeiul art. 115 alin. (4) din Constituția României republicată,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

Art. I. — Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 159/2020 privind finanțarea întreprinderilor mici și mijlocii și domeniului HORECA pentru instalarea sistemelor de panouri fotovoltaice pentru producerea de energie electrică cu o putere instalată cuprinsă între 27 kWp și 100 kWp necesară consumului propriu și livrarea surplusului în Sistemul energetic național, precum

și a stațiilor de reîncărcare de minimum 22 kW pentru vehicule electrice și electrice hibrid plug-in, prin Programul de finanțare „ELECTRIC UP”, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 824 din 8 septembrie 2020, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 12/2022, se modifică și se completează, după cum urmează:

1. Titlul se modifică și va avea următorul cuprins:

**„ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ
privind finanțarea întreprinderilor mici și mijlocii
și a operatorilor economici care activează în domeniul
HORECA, pentru instalarea sistemelor de panouri
fotovoltaice pentru producerea de energie electrică
cu o putere instalată cuprinsă între 27 kWp și 150 kWp
necesară consumului propriu, a stațiilor de reîncărcare
de minimum 22 kW pentru vehicule electrice și electrice
hibrid plug-in, precum și a unui sistem alternativ
de încălzire/răcire, prin Programul de finanțare
«ELECTRIC UP»”**

2. Articolul 1 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 1. — (1) Se aprobă Programul «ELECTRIC UP» privind finanțarea întreprinderilor mici și mijlocii și a operatorilor economici care activează în domeniul HORECA pentru instalarea sistemelor de panouri fotovoltaice pentru producerea de energie electrică cu o putere instalată cuprinsă între 27 kWp și 150 kWp necesară consumului propriu, a stațiilor de reîncărcare de minimum 22 kW pentru vehicule electrice și electrice hibrid plug-in pentru reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră în transporturi, prin promovarea infrastructurii pentru vehiculele de transport rutier nepoluant din punct de vedere energetic, precum și a unui sistem alternativ de încălzire/răcire, pentru creșterea gradului de utilizare a energiei produse din surse regenerabile în încălzire și răcire.

(2) Programul se implementează printr-un ghid de finanțare, respectiv Ghidul de finanțare a întreprinderilor mici și mijlocii și operatorilor economici care activează în domeniul HORECA pentru instalarea sistemelor de panouri fotovoltaice pentru producerea de energie electrică cu o putere instalată cuprinsă între 27 kWp și 150 kWp necesară asigurării consumului propriu, consumului stațiilor de reîncărcare de minimum 22 kW pentru vehicule electrice și electrice hibrid plug-in pentru reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră în transporturi, prin promovarea infrastructurii pentru vehiculele de transport rutier nepoluant din punct de vedere energetic, precum și a consumului sistemului alternativ de încălzire/răcire, pentru creșterea gradului de utilizare a energiei produse din surse regenerabile în încălzire și răcire, care cuprinde:

- a) obiectul, scopul și obiectivul programului;
- b) procedura de depunere a solicitărilor și criteriile de validare a dosarelor aplicanților;
- c) condițiile și termenele de analiză, evaluare, selectare, aprobare, implementare și decontare a proiectului propus;
- d) monitorizarea proiectului aprobat;
- e) anexa nr. 1 privind indicatorul de performanță, criteriile tehnice de eligibilitate a operatorilor economici și quantumul finanțării, care se adresează proiectelor pentru instalarea sistemelor de panouri fotovoltaice pentru producerea de energie electrică cu o putere instalată cuprinsă între 27 kWp și 150 kWp necesară asigurării consumului propriu, a consumului stațiilor de reîncărcare de minimum 22 kW pentru vehicule electrice și electrice hibrid plug-in, precum și a consumului sistemului alternativ de încălzire/răcire.

(3) În scopul implementării Programului de finanțare «ELECTRIC UP», în baza cerințelor operaționale furnizate de Ministerul Energiei, Serviciul de Telecomunicații Speciale asigură securitatea cibernetică și efectuează configurările și adaptările necesare în cadrul sistemului informatic integrat.”

3. Articolul 2 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 2. — (1) Se desemnează Ministerul Energiei ca autoritate competentă responsabilă pentru finanțarea proiectelor de investiții pentru instalarea sistemelor de panouri fotovoltaice pentru producerea de energie electrică cu o putere instalată cuprinsă între 27 kWp și 150 kWp necesară consumului propriu, consumului stațiilor de reîncărcare de minimum 22 kW pentru vehicule electrice și electrice hibrid plug-in, precum și consumului sistemului alternativ de încălzire/răcire, pentru perioada 2020—2032.

(2) Se desemnează Ministerul Energiei, prin Serviciul combustibili alternativi, structură organizatorică competentă pentru implementarea proiectelor de investiții pentru instalarea sistemelor de panouri fotovoltaice pentru producerea de energie electrică cu o putere instalată cuprinsă între 27 kWp și 150 kWp necesară consumului propriu, consumului stațiilor de reîncărcare de minimum 22 kW pentru vehicule electrice și electrice hibrid plug-in, precum și consumului sistemului alternativ de încălzire/răcire, în colaborare cu direcțiile de specialitate din cadrul Ministerului Energiei, pentru perioada 2020—2032.”

4. La articolul 3, alineatele (1), (2), (4), (5) și (8)—(10) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 3. — (1) Prin Programul de finanțare «ELECTRIC UP» se acordă un ajutor *de minimis* beneficiarilor întreprinderi mici și mijlocii, în sensul Legii nr. 346/2004 privind stimularea înființării și dezvoltării întreprinderilor mici și mijlocii, cu modificările și completările ulterioare, precum și beneficiarilor operatori economici care activează în domeniul HORECA, conform Clasificării activităților din economia națională — CAEN, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 656/1997, astfel cum a fost actualizată prin Ordinul președintelui Institutului Național de Statistică nr. 337/2007, în sumă maximă de 150.000 euro/beneficiar, reprezentând un suport financiar de până la 75% din valoarea cheltuielilor eligibile, restul de 25% reprezentând cofinanțare din surse proprii ale beneficiarului.

(2) Proiectul de investiții supus cererii de finanțare trebuie să conțină un sistem de panouri fotovoltaice cu o putere instalată de minimum 27 kWp necesară asigurării consumului propriu și celorlalte echipamente instalate, respectiv o stație de reîncărcare de minimum 22 kW pentru vehicule electrice și electrice hibrid plug-in și un sistem alternativ de încălzire/răcire, iar sumele decontate vor fi direct proporționale cu puterea instalată.

(4) Solicitanții pot beneficia de finanțare nerambursabilă obținută în cadrul Programului de finanțare a întreprinderilor mici și mijlocii și a operatorilor economici care activează în domeniul HORECA pentru instalarea sistemelor de panouri fotovoltaice pentru producerea de energie electrică cu o putere instalată cuprinsă între 27 kWp și 150 kWp necesară consumului propriu și consumului stațiilor de reîncărcare de minimum 22 kW pentru vehicule electrice și electrice hibrid plug-in, precum și consumului sistemului alternativ de încălzire/răcire, în conformitate cu prevederile legislației naționale și europene în vigoare privind schemele ajutorului *de minimis*, conform Regulamentului (UE) 2023/2.831 al Comisiei din 13 decembrie 2023 privind aplicarea articolelor 107 și 108 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene ajutoarelor *de minimis*.

(5) Sumele necesare implementării Programului «ELECTRIC UP» privind finanțarea întreprinderilor mici și mijlocii și a operatorilor economici care activează în domeniul HORECA pentru instalarea sistemelor de panouri fotovoltaice pentru producerea de energie electrică cu o putere instalată cuprinsă între 27 kWp și 150 kWp necesară consumului propriu și consumului stațiilor de reîncărcare de minimum 22 kW pentru vehicule electrice și electrice hibrid plug-in, precum și consumului sistemului alternativ de încălzire/răcire se asigură anual de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Energiei, conform prevederilor art. 10 alin. (1) lit. d) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 115/2011 privind stabilirea cadrului instituțional și autorizarea Guvernului, prin Ministerul Finanțelor, de a scoate la licitație certificatele de emisii de gaze cu efect de seră atribuite României la nivelul Uniunii Europene, aprobată prin Legea nr. 163/2012, cu modificările și completările ulterioare.

(8) În procesul de implementare a Programului «ELECTRIC UP» privind finanțarea întreprinderilor mici și mijlocii și a operatorilor economici care activează în domeniul HORECA pentru

instalarea sistemelor de panouri fotovoltaice pentru producerea de energie electrică, a stațiilor de reîncărcare pentru vehicule electrice și electrice hibrid plug-in și/sau a sistemului alternativ de încălzire/răcire se utilizează mecanismul decontării cererii de plată, stabilit prin intermediul schemei de ajutor *de minimis*.

(9) În cadrul Programului «ELECTRIC UP» privind finanțarea întreprinderilor mici și mijlocii și a operatorilor economici care activează în domeniul HORECA pentru instalarea sistemelor de panouri fotovoltaice pentru producerea de energie electrică necesară consumului propriu, a stației de reîncărcare pentru vehicule electrice și electrice hibrid plug-in și/sau a sistemului alternativ de încălzire/răcire se poate acorda, la solicitarea beneficiarului, un avans de până la 30% din totalul cheltuielilor eligibile aprobate în condițiile stabilite prin schema de ajutor *de minimis*.

(10) Avansul de până la 30% din totalul cheltuielilor eligibile se va acorda beneficiarului în urma prezentării unui instrument de garantare emis în condițiile legii de o societate bancară sau de o societate de asigurări, conform normelor prevăzute în Ghidul de finanțare; acordarea avansului va fi prevăzută în schema de acordare a ajutorului *de minimis*, ce va fi supusă avizării Ministerului Finanțelor și Consiliului Concurenței.”

5. La articolul 3, după alineatul (6) se introduce un nou alineat, alin. (6¹), cu următorul cuprins:

„(6¹) Suma necesară implementării Programului «ELECTRIC UP» prevăzută la alin. (5) este de minimum 450 milioane lei și maximum 596 milioane lei, în ciclul 2 de finanțare.”

6. La articolul 4, alineatul (4) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4) În cazul în care se constată că beneficiarii nu au respectat criteriile de eligibilitate și angajamentele prevăzute în ghidurile de finanțare care constituie Programul «ELECTRIC UP» privind finanțarea întreprinderilor mici și mijlocii și a operatorilor economici care activează în domeniul HORECA pentru instalarea sistemelor de panouri fotovoltaice pentru producerea de energie electrică, necesară consumului propriu, consumului stațiilor de reîncărcare pentru vehicule electrice și electrice hibrid plug-in și consumului sistemului alternativ de încălzire/răcire, au făcut declarații incomplete sau neconforme cu realitatea pentru a obține ajutorul *de minimis* sau au schimbat destinația acestuia ori se constată că nu au respectat obligațiile prevăzute în contractul de finanțare, ajutorul *de minimis* acordat se recuperează, potrivit dreptului comun în materie, cu respectarea normelor naționale și europene în materia ajutorului de stat de către Ministerul Energiei în calitate de furnizor.”

7. Articolul 5 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 5. — Ghidul de finanțare a Programului «ELECTRIC UP» pentru instalarea sistemelor de panouri fotovoltaice pentru producerea de energie electrică cu o putere instalată cuprinsă între 27 kWp și 150 kWp necesară consumului propriu, montarea stațiilor de reîncărcare de minimum 22 kW pentru vehicule electrice și electrice hibrid plug-in pentru reducerea

emisiilor de gaze cu efect de seră în transporturi, prin promovarea infrastructurii pentru vehiculele de transport rutier nepoluant din punct de vedere energetic și a sistemului alternativ de încălzire/răcire, pentru creșterea gradului de utilizare a energiei produse din surse regenerabile în încălzire și răcire adresat întreprinderilor mici și mijlocii și operatorilor economici care activează în domeniul HORECA, se aprobă prin ordin al ministrului energiei.”

8. La articolul 6, alineatele (1), (2) și (4) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 6. — (1) În scopul implementării Programului de finanțare «ELECTRIC UP» pentru perioada 2020—2032 se constituie, prin ordin al ministrului energiei, comisiile de analiză, evaluare, implementare, monitorizare și soluționare a contestațiilor.

(2) Fiecare comisie se constituie din salariați din cadrul structurilor aparatului propriu al Ministerului Energiei, conform atribuțiilor specifice prevăzute în ghidurile de finanțare ale Programului «ELECTRIC UP». Numărul de membri, atribuțiile specifice fiecărei comisii, precum și indemnizația lunară brută se stabilesc prin ordinul prevăzut la alin. (1), în funcție de numărul proiectelor depuse, cu încadrarea în prevederile bugetare aprobate.

.....
(4) Personalul din cadrul aparatului propriu al Ministerului Energiei, membri în cadrul comisiilor de analiză, evaluare, implementare, monitorizare și soluționare a contestațiilor, beneficiază de o indemnizație lunară brută al cărei quantum nu va depăși 30% din indemnizația brută prevăzută de lege pentru funcția de secretar de stat, în perioada și conform activității desfășurate în cadrul Programului de finanțare «ELECTRIC UP», în temeiul alin. (1).”

Art. II. — (1) Ordinul ministrului energiei prevăzut la art. 5 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 159/2020 privind finanțarea întreprinderilor mici și mijlocii și domeniului HORECA pentru instalarea sistemelor de panouri fotovoltaice pentru producerea de energie electrică cu o putere instalată cuprinsă între 27 kWp și 100 kWp necesară consumului propriu și livrarea surplusului în Sistemul energetic național, precum și a stațiilor de reîncărcare de minimum 22 kW pentru vehicule electrice și electrice hibrid plug-in, prin Programul de finanțare „ELECTRIC UP”, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 12/2022, precum și cu modificările și completările aduse prin prezenta ordonanță de urgență, se emite în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență și se publică pe pagina de internet a Ministerului Energiei, la secțiunea dedicată.

(2) Ordinul ministrului energiei prevăzut la art. 6 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 159/2020, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 12/2022, precum și cu modificările și completările aduse prin prezenta ordonanță de urgență, se emite în termen de 60 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență.

PRIM-MINISTRU
ION-MARCEL CIOLACU

Contrasemnează:
Viceprim-ministru,
Marian Neacșu
p. Ministrul energiei,
Constantin Saragea,
secretar general
p. Ministrul finanțelor,
Carmen Moraru,
secretar de stat

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ
pentru modificarea și completarea Legii-cadru nr. 153/2017
privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice

Având în vedere contextul situațiilor epidemiologice din ultimii ani determinat de răspândirea virusurilor și degenerarea stării de sănătate a populației cu impact major asupra stării de sănătate,

având în vedere faptul că în ultimii ani starea de sănătate a populației a cunoscut o evoluție negativă considerabilă, este imperios necesară realizarea obiectivelor naționale privind creșterea calității vieții în România prin oferirea unor servicii medicale esențiale de calitate și asigurarea unor circuite funcționale și eficiente pentru supravegherea și tratarea persoanelor bolnave.

Ținând cont de necesitatea asigurării unui acces continuu al asiguraților la servicii medicale, medicamente și dispozitive medicale necesare pentru diagnosticarea, tratarea și monitorizarea bolilor,

în considerarea aspectelor menționate mai sus, s-a conturat ca soluție modificarea cadrului legislativ actual prin introducerea unei excepții pentru medicii din spitalele aparținând ministerelor și instituțiilor din sistemul național de apărare, ordine publică și securitate națională, care își desfășoară activitatea în baza unui raport de serviciu.

Excepția este necesară având în vedere că personalul medical aparținând ministerelor și instituțiilor din sistemul de apărare, ordine publică și securitate națională cu statut de cadre militare nu își desfășoară activitatea în baza unui contract individual de muncă pe perioadă determinată, ci în baza raporturilor de serviciu.

Întrucât lipsa unor reglementări specifice, imediate și efective referitoare la aspectele menționate poate genera apariția unor disfuncționalități majore în asigurarea accesului bolnavilor la serviciile medicale preventive și curative,

ținând cont de situația extraordinară generată de necesitatea asigurării continuității actului medical, precum și de obligația legală generală ce revine angajatorului de a recompensa în bani munca prestată în cadrul gărzilor efectuate,

pentru prevenirea situațiilor discriminatorii în înțelesul Ordonanței Guvernului nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care ar putea să apară în cazul medicilor din spitalele aparținând ministerelor și instituțiilor din sistemul național de apărare, ordine publică și securitate națională care nu își desfășoară activitatea în baza unui contract individual de muncă cu timp parțial, ci în baza raporturilor de serviciu, neputând astfel beneficia de sumele prevăzute de lege pentru personalul medical care efectuează gardzi,

având în vedere că medicii cu statut de cadre militare au obligația efectuării unei gărzi în cadrul normei de bază, situație în care nu se poate acoperi activitatea medicală aferentă celor 30 de zile din lună, raportată la numărul de medici din cadrul unei secții/unui compartiment,

ținând cont de normativul de personal și de absențele motivate raportate la concedii de odihnă, medicale, de formare profesională, pentru a putea asigura continuitatea actului medical din cadrul secțiilor cu linie de gardă, fiecărui medic cadru militar revenindu-i un număr de 5—6 gardzi pe lună, pentru care are dreptul la o remunerație în consecință, potrivit legii fundamentale și principiilor de protecție socială a muncii și de nediscriminare în raport cu medicii civili,

având în vedere că toate aceste elemente vizează un interes public și constituie o situație extraordinară, a cărei reglementare nu poate fi amânată, care impune adoptarea de măsuri imediate pe calea ordonanței de urgență,

în temeiul art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

Articol unic. — La anexa nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 492 din 28 iunie 2017, cu modificările și completările ulterioare, la capitolul II, articolul 31 se modifică și se completează după cum urmează:

1. După alineatul (1) se introduce un nou alineat, alin. (12), cu următorul cuprins:

„(12) Prin excepție de la prevederile alin. (1), începând cu drepturile salariale aferente lunii aprilie a anului 2024, medicii cu statut de cadre militare din spitalele aparținând ministerelor și instituțiilor din sistemul național de apărare, ordine publică și securitate națională, care își desfășoară activitatea în baza unui raport de serviciu, beneficiază de sumele menționate la lit. a)—d), în aceleași condiții.”

2. Alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Pentru personalul prevăzut la alin. (1) și (11) din unitățile sanitare publice, inclusiv cele care au ca asociat unic unitățile administrativ-teritoriale, aflate în relație contractuală cu casele de asigurări de sănătate, precum și pentru personalul prevăzut la alin. (12), influențele financiare determinate de drepturile salariale prevăzute la alin. (1) și (11) se asigură prin transferuri din bugetul Fondului național unic de asigurări sociale de sănătate, de la titlul VI «Transferuri între unități ale administrației publice», iar pentru persoanele prevăzute la alin. (1), (11) și (12) din unitățile care nu se află în relație contractuală cu casele de asigurări de sănătate, drepturile salariale prevăzute la alin. (1) și (11) se asigură de la bugetul de stat.”

PRIM-MINISTRU
ION-MARCEL CIOLACU

Contrasemnează:

Viceprim-ministru,
Marian Neacșu
p. Viceprim-ministru,
ministrul afacerilor interne,
Romeo Simionescu,
secretar de stat

Ministrul muncii și solidarității sociale,
Simona Bucura-Oprescu
p. Ministrul apărării naționale,
Eduard Bachide,
secretar de stat

p. Directorul Serviciului Român
de Informații,
Răzvan Ionescu
p. Ministrul finanțelor,
Carmen Moraru,
secretar de stat

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE
privind plata în avans a pensiilor și a altor drepturi
prevăzute de legi speciale, aferente lunii mai 2024,
din bugetul asigurărilor sociale de stat și din bugetul de stat

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 109 din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă virarea sumei de 1.961.165 mii lei din bugetul asigurărilor sociale de stat și a sumei de 339.359 mii lei din bugetul de stat către Compania Națională „Poșta Română” — S.A. pentru plata în avans a pensiilor și a altor drepturi prevăzute de legi speciale, aferente lunii mai 2024, prin mandat poștal.

Art. 2. — Se aprobă virarea sumei de 6.346.977 mii lei din bugetul asigurărilor sociale de stat și a sumei de 683.898 mii lei din bugetul de stat către băncile comerciale pentru plata în avans a drepturilor prevăzute la art. 1 aferente lunii mai 2024, în cont curent sau în cont de card.

Art. 3. — Sumele prevăzute la art. 1 și 2 se virează de către Casa Națională de Pensii Publice prin casele teritoriale de pensii până pe data de 30 aprilie 2024 inclusiv.

Art. 4. — Plățile efectuate potrivit art. 1 și 2 sunt realizate din bugetul asigurărilor sociale de stat aprobat pe anul 2024, de la capitolul 68.03 „Asigurări și asistență socială”, titlul 57 „Asistență socială”, de la capitolul 69.03 „Asigurări și asistență socială pentru accidente de muncă și boli profesionale”, titlul 57 „Asistență socială”, precum și din bugetul de stat aprobat pe anul 2024, de la capitolul 68.01 „Asigurări și asistență socială”, titlul 57 „Asistență socială”.

PRIM-MINISTRU
ION-MARCEL CIOLACU

Contrasemnează:
Viceprim-ministru,
Marian Neacșu
Ministrul muncii și solidarității sociale,
Simona Bucura-Oprescu
p. Ministrul finanțelor,
Carmen Moraru,
secretar de stat

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC
— Prețuri pentru anul 2024 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 5% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	2.760	760	275
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	3.280		300
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	4.920		440
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	940		100
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	3.760		340
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	3.500		320
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	1.200		110

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC
— Prețuri pentru anul 2024 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual*				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	65	160	400	960	2.110	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	115	290	730	1.750	3.850	1.150	2.880	7.200	17.280	38.020

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual*				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	75	190	480	1.150	2.530	750	1.880	4.700	11.280	24.820
ExpertMO	140	350	880	2.110	4.640	1.400	3.500	8.750	21.000	46.200

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	140 lei/an

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

* Tarifele anuale se aplică pentru comenzile online efectuate până la 31 ianuarie 2024.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro
Adresa Centrului pentru relații cu publicul este: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.
Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78, e-mail: concursurifp@ramo.ro, convocariaga@ramo.ro
Pentru publicări, încărcați actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro>, secțiunea Publicări.

5 948493 562382